

INTERNETO TYRĖJAS

SITUACIJOS SPRENDIMAMS

I SITUACIJA – JUOZAPAS LAUKIA DOVANŲ

Labas. Esu Juozapas. Mano tikslas – tapti *influenceriu*, kurį sektų šimtai žmonių ne tik iš mano mokyklos, bet ir visos Lietuvos. Net ne šimtai, tūkstančiai sekėjų!

Nusprendžiau nieko nedelsdamas pradėti dalintis savo kasdienybe *instagrame*. Savo profilio apraše nurodžiau kas aš – sūnus, anūkas, moksleivis, nuotykių ieškotojas, ateities tinklinio žvaigždė! Tikrai taip, man labai patinka žaisti tinklinį. Keliu nemažai video iš sporto mokyklos, kurią lankau. Jei mane *followinsi*, pats pamatysi.

Kurdamas profilį nurodžiau ir savo adresą, telefono numerį. Gal sekėjai norės atsiųsti dovanų? Kaip kitaip jie žinos, kur siųsti...

Sunkiausiai sekasi sugalvoti, kokius dar video kelti į *Insta stories*. Su nuotraukomis irgi nelabai sekasi... Bet per gimtadienį gausiu telefoną, kuris fotografuoja fantastiškai. Va tada ir atsigriebsiu! Tiesa, nemažai širdelių sulaukė mano naujosios asmens tapatybės kortelės nuotrauka. Ne visi klasiokai tokią turi. Pavydi ☺

Taip pat mėgstu kelti video iš mamos darbo vietos. Jie labiausiai patinka mano klasiokams. Mama dirba kepykloje ir kepa pačius skaniausius pyragus mieste. Netiki? Nueik į mano išsaugotas istorijas ir surasi mamos kepyklėlės adresą, o ir ją pačią, kepančią savo firminus kepinius ten pamatysi. Tikrai verta aplankyti ir paragauti.

Dar gavau patarimą iš draugų, nustatyti taip, kad mano *Instagramo* profilis būtų atviras visiems. Tada bet kas galės peržiūrėti mano istorijas, nuotraukas ir pradėti mane *sekti*!

Kad tik greičiau tų sekėjų atsirastų. Gal tada pagaliau pradės siųsti dovanas...?

II SITUACIJA – SLAPUKĖ KOTRYNA

Susipažinkim. Mano vardas Kotryna. Man 12 metų. Neseniai pradėjau lankyti naują mokyklą, todėl noriu surasti naujų draugų. Aš jau tokia – man įdomu apie žmones sužinoti kuo daugiau. Kaip kokia detektyvė, stengiuosi išsiaiškinti net pačias didžiausias smulkmenas ir taip pažinti aplinkinius.

Nori išduosiu paslaptį? Tik niekam nepasakok. Jei sužinotų mama, tai bent supykėtų! Nors man dar negalima – tačiau *facebook* susikūriau anketą mamos vardu. Įkėliau gražiausią mamos nuotrauką, įrašiau gimimo metus, adresą, telefoną – viską, ko prašė. Juk mama vis tiek nesinaudoja *facebook*, nieko ir nesužinos.

Draugauti pakviečiau visus klasiokų tėvus, kokius tik pavyko išsiaiškinti. Kaip bus gerai! Sužinosiu daugiau apie klasiokų šeimų gyvenimą. Net ir auklėtoją pakviečiau į draugus. Ji mėgsta su vaikų tėvais bendrauti *messenger* programėlėje. Negaliu atsidžiaugti šia idėja administruoti mamos profilį. Juk jei mokykloje *prisidirbsiu*, mamos vardu atsiprašysiu auklėtojos ir tėvai nieko nesužinos! Fantastika.

O ir kiti klasiokų tėvai pamatys, kaip šauniai gyvena mūsų šeima. Netrukus su visa šeima keliausime atostogų į Kipro salą. Įkelsiu iš ten nuotraukų, tegu visi žino, kaip smagiai atostogaujam!

Negaliu atsidžiaugti savo planu. Kad tik mama nesužinotų...

III SITUACIJA – SIMPATIJA

Dienorašti, kaip visada, rašydama noriu išsipasakoti. Man atrodo – įsimylėjau. Tai pats geriausias jausmas, kokį esu jautusi iki šiol! Atrodo, nieko daugiau negaliu veikti, tik laukti, kada jis man ir vėl parašys.

Įsivaizduok, 17 gimtadienio proga savo *messenger*je radau sveikinimą nuo nepažįstamo asmens. Trumpa žinutė, kad sveikina su gimtadieniu, o gimtadienio nuotraukoje atrodau labai žaviai. Bandžiau išsiaiškinti ar mes pažįstami, tačiau anonimas apgailestavo, jog gyvai nesame susitikę. Tačiau jis labai norėtų pakviesti mane į pasimatymą. Negaliu patikėti!

Keistoka, tačiau jo profilyje neradau nei vienos jo nuotraukos. Gal jis daug vyresnis už mane? O gal kas iš pažįstamų bando apgauti?

Savo anketoje jis mėgsta dalintis citatomis iš įdomių knygų. Pavyzdžiui: „Gėlė negali augti be saulės šviesos, o žmogus gyventi be meilės“. Ech... Koks romantikas.

Dar jis sako, praėjusio gimtadienio proga yra paruošęs man dovaną ir norėtų ją įteikti gyvai. Kviečia į klapą pasimatymą 😊 Jis netgi galėtų atvažiuoti manęs pasiimti prie pat mano namų ir nusivežti, cituoju: „Pažiūrėti gražios miesto panoramos...“. Šakės kaip nekantrauju! Svarstau jam atskleisti savo namų adresą. O kas blogo gali nutikti?

Tiesa, parašiau jam ir savo telefono numerį. Dabar siunčia gražias žinutes, gėlių nuotraukas. Kaip miela... Man atrodo, tikrai įsimylėjau...

IV SITUACIJA – ĮTRAUKIANTIS ŽAIDIMAS

Nors negaliu niekam pasakoti, bet man atrodo, neblogai *prisidirbau*... Prieš keletą savaičių, Jokūbas klasėje pasakojo, kad žaidžia labai kietą žaidimą. Žaidimo užduotys tarsi perkeliamos iš virtualios erdvės į tikrą gyvenimą. kažkas panašaus į formuojamą spec. būrį ar išrinktųjų kastą. Žodžiu, labai slaptas ir rimtas žaidimas. Nekantravau apie tai sužinoti daugiau, bet Jokūbas sakė, kad aš šiam žaidimui esu per skystas. Kurgi ne...

Išsiaiškinau. Žaidimas vadinasi *Mėlynoji korta*. Jo tikslas – atlikti 10 slapto agento tau asmeniškai paskirtų užduočių. Jas sėkmingai įgyvendinus gauni mėlynąją kortą ir taip tampa uždaro tinklo specialiuoju agentu, kuris gali pats kurti užduotis kitiems žaidėjams. Vienintelė sąlyga – turi būti atviras, nemeluoti ir visas užduotis atlikti iki galo, šiukštu niekam apie jas nepasakojant. Apie agentą tu nežinai nieko, tačiau jis apie tave sužino praktiškai viską... Jei prasitarsi kas vyksta – laukia tikri nemalonumai.

Ar aš per skystas šitam žaidimui? Nejuokaukit! Pradėjau jį žaisti. Jau įgyvendinau penkias užduotis, tačiau kuo toliau, tuo neramiau. Pirmoje užduotyje reikėjo nurodyti kur gyvenu ir iš kreditinės kortelės pervesti nario startinį mokestį. Kadangi tokios kortelės neturiu, slapta suvedžiau tėtės kortelės duomenis. Ką jis ten sužinos... Nuskaičiavo tik 10 Eur.

Tačiau užduotys pradėjo sunkėti. Sekanti užduotis buvo iš prekybos centro saugyklos paimti juodą voką ir jį įmesti į kito agento pašto dėžutę. Tik jokiū būdu neatplėšti. Jei tavo prižiūrėtojas sužino, kad voką atplėšei – iš karto meta iš žaidimo.

Iš pradžių buvo įdomu įsijausti į slaptojo agento vaidmenį. Tačiau dabar darosi neramu. Užduotys vis sunkėja, neišku kas slepiasi tuose vokuose, o dar ir grąšinimai prasidėjo... Sako, kad tik nepasitraukčiau ir atlikčiau visas užduotis. Kitu atveju man bus prastai, nes žino kur gyvenu. O ir visus tėčio pinigus gali nuskaičiuoti...

Panašu, kad lengvai neišsisuksiu. Ką daryti toliau?

V SITUACIJA – INICIATORIUS

Labas. Aš – Matas. Yra *biškj* reikalų čia pas mane.

Žodžiu, neslėpsiu. Klasėje buvau lyderis. Visi bernai į mane žiūrėjo su pagarba, panos žvengė iš kiekvieno mano bajerio. Kai kurios mokytojos iki šiol bijo man kažką sakyti, nes žino, kad gaus žodžių atgal taip, kad maža nepasirodys. O man kas? Einu į pamokas tik dėl chebros. Mokslai *dzin*. Gyvenimas per trumpas, kad zubrint kažkokias lygtis.

Gyvenu su močiute. Jai nelabai įdomu, kaip man sekasi mokykloj. Tėvai – Londone. Grįžta tik Kalėdoms. Pats sau vienas esu ir dėl nieko *nesiparinu*.

Tėvai atsiuntė dovanų *kompą*. Prikalbinau močiutę užsakyti internetą. Viskas ore. Pajungė. Sakau, ta proga reikia tvarką ir *Intagrame*, *Facebooke*, *Snapchat'e* palaikyti, kad klasiškai neprarastų pulso. Bando kuris labai *šustras* dėtis savo profily – aš jam bam komentariuką, koks anas ožys yra. Tas nuotrauką ištrina. Tylu, ramu. Va, klasiokė naujus akinius užsimetus *fortkę* įskelia, aš jai komentariuką: „*Ačkarike tu, slėpkis*“. Ta nervuojas, o man linksma. O ką? Vaidina čia.

Atėjo dabar pas mus į klasę naujokas Mantelis. Šiaip *prikolnas* bičas, viskas su juo gerai, bet labai jau pasikėlė. Klasiokus palaiko, kai aš bjaurų komentariuką kam *numetu* ir mane *ant žodžių*

suvarto. Visus *gykus* užstoja. Ir mergos kažkaip jau nebežvengia iš mano bajerių, tik apie Mantelį kalba. Ir kiti rimtesni *bičiai* su manim privengia *bazarint*, eina geriau *kašio* su Manteliu pamėtyt. Ar tik nebūsiu persistengęs su tais *lievais* komentarais? Panašu, kad *stumt* ant klasiokų yr nesąmonė. *Čiuju*, reiks chebros atsiprašyt...